

Преподобни Јаков Тумански (у свету Радоје Арсовић) рођен је 1894. Године у селу Кушићи надомак Ивањице. После основног образовања, жељан науке и сазнања отиснуо се из домовине у француску, где је успешно завршио студије и стекао два доктората. Један из области философије на Сорбони у Паризу, а други из области права у Момпељео. Радио је као службеник у дипломатији краљевине Југославије у Француској.

Одмарајући 30-их година XX века у Врњачкој Бањи, нашао се приликом одржавања сабора богомољачких братстава Србије. Задивио се проповедима Св. Владике Николаја и свештенства, а посебно беседом једног простог Српског сељака. Дотакавши га том приликом благодат Божија, напустио је службу и световни живот и дошао је код Св. владике Николаја са молбом да буде искушеник. Након дугог испитивања Владика га је примио.

Као искушеник прошао је сва монашка послушања. Као једном доктору наука није му падало тешко да риба тоалете, чисти кромпир и сл. Строго се подвизавао, слабо се и оскудно хранио, неретко отпацама од трпезе. Имао је само два пара изношених мантија. Никада није лезао у постељу, већ се молитвено одмарао. Одликовао се необичним даром ћутљивости.

Пре другог светског рата, био је уредник Хришћанског мисионара, а пред сам рат и у току њега, био је ватрени проповедник вере, украшен равноапостолном ревношћу. Стекавши многе духовне дарове, био је и прозорљив. Предвидео је оба бомбардовања Београда, бомбардовање манастира Жиче и др.

У току рата живео је у манастиру Љубостињи, где је упамћен као велики подвижник. Мучен од комуниста, исповеднички се упокојио, након жестоког батинања у селу Раброву, у фебруару 1946. године. По сопственом завештању сахрањен је у манастиру Туману. Мошти су му откривене 21. октобра 2014. године.

+++++

Свети Зосим Тумански

О животу и подвизима Преподобног Зосима Синаита нема сачуваних историјских података, осим народних предања о његовој недужној смрти, која су забележена тек у XIX веку. Припада групи монаха исихаста, познатих под именом Синаити, који су у време кнеза Лазара, населили Србију.

Ако узмемо као тачну претпоставку да је Преподобни Зосим био ученик Григорија Горњачког, онда из тога можемо закључити да је у Србију вероватно дошао са својим учитељем у Горњачку клисуру, одакле је временом, желећи усамљенији и скровитији живот, прешао у Подунавље, настанивши се у неприступачним туманским шумама, које до данас постоје.

За место свога тиховања одабрао је пећину испосницу у којој је уредио простор за живот и богослужење. Подвизавајући се ревносно и истрајно, није остао непознат народу, који је са љубављу запамтио име и место његовог подвига.

У народу браничевског краја вековима живи предање да се Преподобни Зосим Синаит упокојио када га је нехотице ранио Милош Обилић, који је имао двор у непосредној близини манастира Туман и који је у његовој околини обично ловио. Сви путописци који су се нашли у Туману током XIX века са мање и више детаља описали су споменуто предање.